

**Актуален списък на делата във Върховния касационен съд,
свързани с корупционно поведение и практики, второ тримесечие на 2024 г.**

1. Дела с подсъдими лица, заемащи висши публични длъжности (по чл. 6 от ЗПК)

Дата на заседание, дело №, докладчик, правна квалификация на деянието, подсъдим/и	Резултат
<p>28.10.2022 г. – н. д. № 541/2022 г., I н. о., докладчик: Мина Топузова, чл. 219 от НК Делото е образувано по касационни жалби на А. П. Г. и И. Я. И. срещу въззивното решение от 19.01.2022 г. по в.н.о.х.д. № 534/2021 г. на Софийския апелативен съд. Касационното производство е второ поред. С присъда по н.о.х.д. № 2362/2017 г. на Софийския градски съд: – А. П. Г. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 219, ал. 4 вр. ал. 3 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (в периода 22.10.2007 г. – 01.07.2008 г. като длъжностно лице – генерален директор на Националната компания „Железопътна инфраструктура“ (НКЖИ), с две деяния и при условията на продължавано престъпление умишлено не положил достатъчно грижи за ръководенето, управлението и запазването на повереното му имущество и от това последвали значителни щети за НКЖИ в особено големи размери – 2 015 590,77 лв., като случаят е особено тежък), поради което е осъден на 11 месеца „лишаване от свобода“. Наложени са му и наказанията „лишаване от право да заема ръководна длъжност в държавни учреждения и предприятия“ „лишаване от право да упражнява дейност, свързана с материална отговорност“ за срок от 3 години; – О. С. Г. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК за това, че в гр. Русе, в периода от 17.01.2008 г. до 17.12.2008 г., като длъжностно лице (директор на железопътна секция „Русе“ към НКЖИ), в съучастие, като извършител, умишлено улеснен от И. Я. И. (помагач), присвоил поверени му за управление чужди пари в големи размери – 915 790,77 лв. (собственост на НКЖИ), изплатени по негово разпореждане на „Розалия ММ“ ЕООД в посочения период по договор, за което е осъден на 2 години и 6 месеца „лишаване от свобода“ и на наказанията „лишаване от право да заема ръководна длъжност в държавни учреждения и предприятия“ и „лишаване от право да упражнява дейност, свързана с материална отговорност“ за срок от по 4 години. На О. С. Г. е наложено общо най-тежко наказание измежду наложените по н.о.х.д. № 2362/2017 г. на СГС, н.о.х.д. № 62/2011 г. на ОС – Русе, н.о.х.д. № 476/2012 г. на ОС – Русе и н.о.х.д. № 1872/2017 г. на РС – Русе, а именно – 2 години и 6 месеца „лишаване от свобода“. Присъединени са и наказанията, наложени по н.о.х.д. № 2362/2017 г.; – И. Я. И. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 20, ал. 4 вр. ал. 1 от НК за това, че в гр. Русе, в периода от 11.12.2007 г. до</p>	Обявено за решаване.

17.12.2008 г., в съучастие, като помагач, умишлено улеснил длъжностното лице – извършител О. С. Г. да присвои поверени му за управление чужди пари в големи размери – 915 790,77 лв., за което е осъден на 2 години „лишаване от свобода“, отложено за срок от 5 години, и на наказанията „лишаване от право да заема ръководна длъжност в държавни учреждения и предприятия“ и „лишаване от право да упражнява дейност, свързана с материална отговорност“ за срок от 3 години.

С решение на САС по в.н.о.х.д. № 611/2019 г. присъдата е изменена, като размерът на наложеното на А. П. Г. наказание „лишаване от свобода“ е увеличен от 11 месеца на 2 години, отложено за срок от 5 години. Увеличен е и размерът на наложеното на О. С. Г. наказание от 2 години и 6 месеца „лишаване от свобода“ на 3 години, отложено за срок от 5 години. Присъдата е изменена и в частта, с която на О. С. Г. е определено общо най-тежко наказание, като същото е определено на 3 години „лишаване от свобода“, отложено за срок от 5 години. Присъдата е потвърдена в останалата част.

С решение на ВКС по к.н.д. № 780/2020 г. делото е върнато на въззивната инстанция за ново разглеждане поради наличие на съществени процесуални нарушения.

При новото разглеждане на делото с решение по в.н.о.х.д. № 534/2021 г. на САС присъдата е изменена, като размерът на наложеното на А. П. Г. наказание „лишаване от свобода“ е увеличен от 11 месеца на 2 години, чието изпълнение е отложено за срок от 5 години. Увеличен е размерът на наложеното на О. С. Г. наказание от 2 години и 6 месеца „лишаване от свобода“ на 3 години, отложено за срок от 5 години. Присъдата е изменена и в частта, с която на О. С. Г. е определено общо най-тежко наказание, като същото е определено на 3 години „лишаване от свобода“, отложено за срок от 5 години. Присъдата е потвърдена в останалата част.

С жалбата на А. П. Г. са заявени всички основания по чл. 348, ал. 1 от НПК с искане за отмяна на въззивното решение и оправдаване на подсъдимия, алтернативно – отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане, алтернативно – изменяване на решението и намаляване на размера на наложеното наказание.

В жалбата на И. Я. И. са посочени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК с искане за отмяна на въззивното решение в осъдителната по отношение на подсъдимия част и неговото оправдаване, алтернативно – отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане поради допуснати съществени процесуални нарушения.

26.01.2024 г. (заседанието е за изслушване на допуснатата експертиза) – н. д. № 1045/2018 г., III н. о., докладчик: Мая Цонева, чл. 202, ал. 1, т. 1 от НК

Делото е образувано по протест на Военно-апелативната прокуратура и касационни жалби на подсъдимия К. И. К. – бивш директор на Националната разузнавателна служба,

Спряно на основание чл. 25, ал. 1, т. 1 от НПК (определение в о.с.з. от 26.01.2024 г.)

чийто правопреемник е Държавната агенция „Разузнаване“, срещу решението по в.н.о.х.д. № 0078/2016 г. на Военно-апелативния съд (ВНАС), с което частично е изменена присъда по н.о.х.д. № 00160/2013 г. на Военен съд – София.

ВКС ще гледа делото за втори път, след като с решение от 07.11.2016 г. по к.н.д. № 776/2016 г. отменя решението по в.н.о.х.д. № 0031/2015 г. на ВНАС и връща делото на въззивния съд за ново разглеждане от друг състав.

С присъда по н.о.х.д. № 00160/2013 г. Военен съд – София признава подсъдимия К. И. К. за виновен за извършено престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, за улесняването на което е извършено и друго престъпление, за което по закон не се предвижда по-тежко наказание, като престъплението е продължавано) и го осъжда на 10 години „лишаване от свобода“. Съдът лишава подсъдимия от право да заема длъжност „ръководител“ в държавно или обществено учреждение и от право да упражнява ръководна професия за срок от 15 години. Подсъдимият е осъден да заплати на конституирания по делото граждански ищец – Националната разузнавателна служба (сега – Държавна агенция „Разузнаване“), сумата от 4 720 196,53 лева за претърпени имуществени вреди, ведно със законната лихва върху нея.

С второто си решение от 24.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 0078/2016 г. въззивният съд частично изменя първоинстанционната присъда, като извършеното от К. И. К. е преквалифицирано в престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, като престъплението е продължавано). Подсъдимият е оправдан по първоначалното му обвинение. Наложеният наказание „лишаване от права“ също са намалени на по 13 години. К. И. К. е признат за невинен за длъжностно присвояване чрез посредствен извършител, като е оправдан в тази му част. В останалата ѝ част присъдата е потвърдена.

С касационния протест се иска отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд поради неправилно приложение на материалния закон и явна несправедливост на наложеното наказание и при условията на алтернативност – да бъде изменено въззивното решение в частта относно квалификацията на деянието, като се приложи закон за по-тежко наказуемо престъпление, за което е имало обвинение в първата инстанция.

С касационните жалби на защитниците на подсъдимия се изтъкват доводи за допуснати съществени процесуални нарушения, нарушения на материалния закон, както и явна несправедливост на наложените наказания. Правят се искания при условията на алтернативност въззивно решение да се отмени и подсъдимият да бъде оправдан или делото да се върне за ново разглеждане.

22.03.2024 г. – н. д. № 192/2024 г., III н. о., докладчик: Даниела Атанасова, чл. 304б, ал. 1, чл. 304а от НК

Делото е образувано по жалби на подсъдимите Н. М. (за подкуп) и К. П. (за подкуп и търговия с влияние) срещу присъдата по в.н.о.х.д. № 465/2023 г. на Апелативен съд – Пловдив. С нея е отменена Присъда № 260010/23.03.2022 г. по н.о.х.д. № 769/2019 г. на Окръжен съд – Пловдив в частта относно оправдателните диспозитиви и разноските, като вместо това К. П. е признат за виновен за това, че през периода м. април – 14.05.2013 г. в гр. К., обл. П., в качеството си на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – изпълняващ длъжността кмет на Община К., е приел от Н. М. дар (пари в размер на 300 лева), който не му се следва, за да извърши друго престъпление във връзка със службата си – такова по чл. 283 от НК: да използва своето служебно положение, за да набави за ЕООД „XXX“ – гр. П. противозаконна облага, като му осигури класирането на първо място в обявения през същата година конкурс за възлагане на обществена поръчка по ЗОП (отм.) с предмет „Доставка на хранителни продукти за ОДЗ гр. К. и за Домашен социален патронаж гр. К.“, поради което са му наложени наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 2 години и 6 месеца и „лишаване от право да заема длъжността кмет“ за срок от 3 години. К. П. е признат за виновен в това, че на 14.05.2013 г. в гр. К., обл. П., в качеството си на лице, изпълняващо длъжността кмет на Община К., е използвал своето служебно положение за да набави на ЕООД „XXX“ гр. П., противозаконна облага, изразяваща се в класирането му на първо място в обявения през 2013 г. конкурс за възлагане на обществена поръчка по ЗОП (отм.) с предмет „Доставка на хранителни продукти за ОДЗ гр. Куклен и за Домашен социален патронаж гр. Куклен“, като подсъдимият не е наказан поради изтичането на абсолютната давност за наказателно преследване. К. П. е признат за виновен в това, че на 10.06.2014 г. в гр. К., обл. П. е приел от Н. М. дар (пари в размер на 300 лева), който не му се следва, за да упражни влияние при вземане на решение – определяне на изпълнител по обявената през същата година обществена поръчка по ЗОП (отм.) с предмет „Доставка на хранителни продукти за ОДЗ гр. К. и за Домашен социален патронаж гр. К.“ по отношение на длъжностното лице А. С. – член на комисията за провеждане на процедура по обществена поръчка, поради което му е наложено наказанието „пробация“ за срок от 1 година.

Със същата присъда Н. М. е призната за виновна в това, че в периода м. април – 14.05.2013 г. в гр. К., обл. П., е дала на К. П. в качеството му на длъжностно лице – кмет на Община К., дар (пари в размер на 300 лева), който не му се следва, за да извърши действие по служба, като осигури класирането на първо място на собственото ѝ ЕООД „XXX“ гр. Пловдив в обявения през същата година конкурс за възлагане на обществена поръчка по ЗОП (отм.) с предмет „Доставка на хранителни продукти за ОДЗ гр. К. и за Домашен социален

Обявено за решаване.

патронаж гр. К.“, поради което ѝ е наложено наказанието „пробация“ за срок от 1 година. Със същата присъда Н. М. е призната за виновна в това, че на 14.05.2013 г. в гр. К., обл. П., е дала дар – пари в размер на 300 лева, на К. П., изпълняващ длъжността кмет на гр. К., който е твърдял, че може да упражни влияние при вземане на решение – определяне на изпълнител по обявената през същата година обществена поръчка по ЗОП (отм.) с предмет „Доставка на хранителни продукти за ОДЗ гр. К. и за Домашен социален патронаж гр. К.“ по отношение на длъжностните лица – членове на комисията за провеждане на процедура по обществена поръчка, като подсъдимата не е наказана поради изтичането на абсолютната давност за наказателно преследване.

В касационните жалби се прави искане за връщане на делото за ново разглеждане от Апелативен съд – Пловдив.

27.03.2024 г. – н. д. № 238/2024 г., П н. о., докладчик: Петя Колева, чл. 203, ал. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26 от НК

Делото е образувано срещу подсъдимите П. С. А. – бивш кмет на Община Радомир, и Л. Б. Д. – бивш зам.-кмет на Община Радомир.

Делото е за втори път пред касационната инстанция след решение от 19.02.2020 г. по к.н.д. № 1126/2019 г. на ВКС, с което е отменено решението по в.н.о.х.д. № 209/2019 г. на Апелативния специализиран наказателен съд – закрит (АСНС – закрит).

Настоящото производство е образувано по касационни жалби на П. С. А. и Л. Б. Д. срещу присъдата от 03.02.2023 г. по в.н.о.х.д. № 90/2020 г. на Апелативен съд – София (АСНС – закрит). С нея е отменена присъдата по н.о.х.д. № 1221/2018 г. на Специализирания наказателен съд и подсъдимите за първи път са признати за виновни по повдигнатите им обвинения, като П. С. А. е признат за виновен по чл. 254а, ал. 2 вр. ал. 1 от НК (длъжностно лице – кмет на Община Радомир, което в нарушение на бюджетен закон се разпореди с бюджетни средства не по предназначението им, като са настъпили вредни последици за държавата), а Л. Б. Д. е призната за виновна по чл. 311, ал. 1 от НК (длъжностно лице – и. д. кмет на Община Радомир, което в кръга на службата си състави официален документ, в който удостовери неверни обстоятелства, с цел да бъде използван този документ като доказателство за тези обстоятелства). На подсъдимите са наложени наказания „пробация“ с пробационни мерки „задължителна регистрация по настоящ адрес“ за срок от 6 месеца и „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ за срок от 6 месеца за всеки от двамата.

С жалбите се заявява наличието на касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения, като се иска при условията на алтернативност – отмяна на атакувания съдебен акт и оправдаване на подсъдимите или връщане на делото на въззивния съд за ново разглеждане.

С Решение № 238/17.04.2024 г. ВКС реши:

Изменява Присъда № 460000/03.02.2023 г. на Апелативен съд – София, постановена по в.н.о.х.д. № 90/2020 г. по описа на АСНС – закрит, в частта, в която П. С. А. и Л. Б. Д. са били признати за виновни по повдигнатите им обвинения, като:

Преквалифицира извършеното от П. С. А. в престъпление по чл. 254а, ал. 1 от НК, като на основание чл. 304 от НПК го оправдава по обвинението за това от деянието по ал. 1 на чл. 254а от НК да са настъпили вредни последици за държавата или общината. На основание чл. 81, ал. 3 вр. чл. 80, ал. 1, т. 4 от НК прилага закона за давността и не наказва П. С. А. за престъплението по чл. 254а, ал. 1 от НК. Преквалифицира извършеното от Л. Б. Д. в престъпление по чл. 311, ал. 2 от НК, като на основание чл. 304 от НПК я оправдава по чл. 311, ал. 1 от НК. На основание чл. 81, ал. 3 вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК прилага закона за давността и не наказва Л. Б. Д. за престъпление по чл. 311, ал. 2 от НК.

Оставя в сила присъдата в останалата ѝ част.

19.04.2024 г. – н. д. № 263/2024 г., III н. о., докладчик: Даниел Луков, чл. 310, ал. 1, пр. 1 и 2 вр. чл. 308, ал. 1, пр. 1 и ал. 2, пр. 12 и 14 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, чл. 205, ал. 1, т. 3 вр. чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, чл. 282, ал. 2, пр. 1 и 2 вр. ал. 1, пр. 2 от НК

Делото е образувано по протест и жалби на защитника на подсъдимия М. Г. М. срещу решението от 29.01.2024 г. по в.н.о.х.д. № 281/2022 г. на Апелативен съд – Велико Търново.

С присъда от 22.07.2022 г. по н.о.х.д. № 221/2015 г. на Окръжен съд – Ловеч М. Г. М. е признат за виновен за това, че в периода от 15.04.2009 г. до 29.12.2009 г. в гр. Тетевен при условията на продължавано престъпление и в качеството си на длъжностно лице – председател на Управителния съвет на Общинската фондация „Тома Васильов“, присвоил чужди пари, собственост на фондацията, като присвоеното имущество е в големи размери и е било върнато до приключване на съдебното следствие в първоинстанционния съд (престъпление по чл. 205, ал. 1, т. 3 вр. чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК), за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 3 години, отложено с изпитателен срок от 5 години, както и наказанията „лишаване от право да заема държавна или обществена длъжност“ и „лишаване от право да упражнява професия или дейност, свързани с пазенето и управлението на държавно или обществено имущество“. М. Г. М. е признат за невиновен по повдигнатото му обвинение по чл. 282, ал. 2, пр. 1 и 2 вр. ал. 1, пр. 2 от НК за това, че в периода от 01.04.2012 г. до 09.04.2013 г. в качеството си на длъжностно лице – кмет на Община Тетевен, не е изпълнил служебните си задължения по чл. 44, ал. 1, т. 2 от Закона за местното управление и местната администрация, като не е ръководил цялата изпълнителна дейност на общината и не е организирил изпълнението на задачите, които произтичат от Закона за обществените поръчки, като от деянието са настъпили значителни вредни последици за Община Тетевен.

Със същия съдебен акт Д. М. П. е признат за виновен в това, че в периода от 28.06.2012 г. до 17.03.2014 г. в гр. Тетевен в качеството си на длъжностно лице – заместник-кмет на Община Тетевен, в кръга на службата и при условията на продължавано престъпление съставил неистински официални документи – 657 броя заповеди, 361 броя договори за периода от 01.01.2013 г. до 17.03.2014 г., 8 броя договори, удостоверяващи прехвърляне право на собственост, и 3 броя договори за учредяване на други вещни права (престъпление по чл. 310, ал. 1, пр. 1 и 2 вр. чл. 308, ал. 1, пр. 1 и ал. 2, пр. 12 и 14 вр. чл. 26, ал. 1 от НК), за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 2 години, отложено за срок от 4 години. Д. М. П. е признат за невиновен в това, че в периода от 28.06.2012 г. до 17.03.2014 г. в качеството си на длъжностно лице – заместник-кмет на Община Тетевен, в кръга на службата си и при условията на продължавано престъпление е съставил други неистински официални документи, описани подробно в присъдата.

Обявено за решаване.

<p>С решението на Апелативен съд – Велико Търново присъдата е изменена в частта относно размера на наложеното наказание „лишаване от свобода“ на М. Г. М. – от 3 на 2 години, като са отменени наказанията за лишаване от права. По отношение на Д. М. П. присъдата е изменена, като е преквалифицирано деянието от чл. 310, ал. 1, пр. 1 и 2 вр. чл. 308, ал. 1, пр. 1 и ал. 2, пр. 12 и 14 вр. чл. 26, ал. 1 от НК в такова по чл. 308, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, поради което присъдата е отменена в осъдителната част и наказателното производство спрямо Д. М. П. е прекратено заради изтекла давност.</p> <p>В протеста се сочат касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НПК – нарушение на закона, допуснато съществено процесуално нарушение и явна несправедливост на наложеното наказание, като се иска отмяна на атакувания съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане от друг съдебен състав.</p> <p>В касационните жалби на защитника на М. Г. М. се релевират касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НПК – нарушение на закона, допуснато съществено процесуално нарушение и явна несправедливост на наложеното наказание, като се иска отмяна на атакувания съдебен акт и оправдаване на подсъдимия, алтернативно – преквалифициране на деянието в такова по чл. 217, ал. 1 от НК и прекратяване на наказателното производство поради изтекла давност, алтернативно – да се измени решението на въззивната инстанция в частта за определения изпитателен срок от 5 на 3 години.</p>	
<p>21.06.2024 г. – н. д. № 344/2024 г., П н. о., докладчик: Биляна Чочева, чл. 282 от НК</p> <p>Делото е образувано по протест срещу решение на Апелативен съд – Велико Търново по в.н.о.х.д. № 266/2023 г., потвърждаващо оправдателна присъда на Окръжен съд – Русе.</p> <p>Подсъдимият С. Р. е обвинен за това, че през периода 28.05.2009 г. – 01.03.2011 г. в гр. Р. в условията на продължавано престъпление на 20 пъти като длъжностно лице, което заема отговорно служебно положение – главен архитект на Община Р., е нарушил и не е изпълнил служебните си задължения във връзка с административните процедури по Закона за устройство на територията и Закона за културното наследство, както и за това, че през същия период в качеството си на длъжностно лице – главен архитект, противозаконно дал разрешение – чрез издаване на визи за проектиране, одобряване на инвестиционни проекти, издаване на разрешения за строеж и забележки към тях, както и чрез въвеждане в експлоатация на извършено строителство в гр. Р. в нарушение на разпоредбите на Закона за устройство на територията, Закона за културното наследство и на Правилата и нормативите за прилагане на ОГУП на територията на гр. Р., в частта им за смесена традиционна централна зона, приети с Решение № 231 по Протокол № 15/12.06.2008 г. на Общински съвет Р., обн. ДВ, бр. 70/2008 г., влязло в сила на 08.09.2008 г., за повреждане и видоизменяне на единична недвижима културна ценност – жилищно-търговска сграда на ул. „Александровска“</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

№ 48, обявена за архитектурно-строителен паметник на културата с обнародване в ДВ, бр. 63/1973 г.

2. Дела с подсъдими лица, които не заемат висши публични длъжности

Дата на заседание, дело №, докладчик, правна квалификация на деянието, подсъдим/и	Резултат
<p>27.09.2017 г. – н. д. 480/2017 г., II н. о., докладчик: Милена Панева, чл. 203, ал. 1 вр. чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на Д. Н. И. – бивш директор на ТД „Социални дейности“ – Варна към Министерството на отбраната, подадена чрез упълномощен защитник, срещу въззивно решение по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. на Военно-апелативния съд.</p> <p>С присъда по н.о.х.д. № 46/2016 г. на Военен съд – Сливен подсъдимият Д. Н. И. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, за улесняването на което е извършено и друго престъпление, а именно – документно престъпление) и осъден, поради което са му наложени следните наказания: „лишаване от свобода“ в размер на 10 години, което да изтърпи в затвор или затворническо общежитие от закрит тип при първоначален строг режим, конфискация на част от имуществото, собственост на подсъдимия, и лишаване от различни права (да заема определена държавна или обществена длъжност и да упражнява определена професия или дейност) за срок от 10 години.</p> <p>С въззивно решение по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. Военно-апелативният съд отменя присъдата на първоинстанционния съд в частта, с която на Д. Н. И. е определен затвор или затворническото общежитие от закрит тип, при който следва да се изтърпи наказанието „лишаване от свобода“, и потвърждава в останалата част.</p> <p>С касационната жалба на Д. Н. И. се иска отмяна на постановените съдебни актове и оправдаване на подсъдимия.</p>	<p>Отложено за постъпване на информация с оглед на данните за настъпила смърт на подсъдимия.</p>
<p>27.05.2020 г. – н. д. № 15/2017 г., I н. о., докладчик: Спас Иванчев, чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба от защитника на подсъдимия Д. Н. И. срещу въззивно решение № 36/14.10.2016 г. на Военно-апелативния съд, с което е потвърдена присъдата по н.о.х.д. № 174/2015 г. на Военен съд – Сливен.</p> <p>С първоинстанционната присъда Д. Н. И. е признат за виновен за това, че в периода 09.05.2005 – 04.06.2009 г. в к. к. „Св. св. Константин и Елена“ – гр. Варна, в качеството си на</p>	<p>Спряно до постъпването на акт за смърт на подсъдимия.</p>

длъжностно лице – директор на Териториална дирекция – Варна към ИА „Социални дейности“ на Министерството на отбраната, при условията на продължавано престъпление присвоил пари, собственост на Изпълнителната агенция „Социални дейности“, в големи размери (64 326,94 лв.), връчени в това му качество да ги управлява – престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.

По отношение на Д. Н. И. са наложени наказанията „лишаване от свобода“ в размер на 3 години и 6 месеца и „лишаване от право да заема държавна или обществена длъжност или да упражнява професия или дейност, свързани с управление, съхранение, контрол или отчитане на финансови средства или стокови материални средства“ за срок от 5 години. Наложена е и конфискация на ½ от недвижимото имущество на подсъдимия.

С присъдата е уважен предявеният от гражданския ищец Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно почивно дело“ граждански иск за сумата от 64 326,94 лв., представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди.

В жалбата са релевирани всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК. Иска се подсъдимият да бъде оправдан поради несъставомерност на деянието.

24.11.2021 г. – н. д. № 915/2021 г., II н. о., докладчик: Петя Колева, чл. 311 от НК

Делото е образувано по касационна жалба от резервния защитник на подсъдимия Д. Н. И. срещу решението от 17.12.2020 г. по в.н.о.х. № 24/2017 г. на Военно-апелативния съд.

С присъда от 22.04.2016 г. по н.о.х.д. № 171/2015 г. на Военен съд – Сливен подсъдимият е признат за виновен в това, на 18.12.2008 г. в гр. Варна в качеството си на длъжностно лице – директор на Териториална дирекция – Варна при Изпълнителната агенция „Социални дейности на Министерство на отбраната“ е присвоил чуждо движимо имущество – сумата от 9817,75 лв., собственост на изпълнителната агенция, която му е била поверена да управлява, като за улесняването му е извършил престъпление по чл. 311, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 и ал. 3 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (за което по закон не се предвижда по-тежко наказание), поради което му е наложено наказание от 2 години и 3 месеца „лишаване от свобода“, чието изпълнение е отложено за срок от 5 години. Подсъдимият е лишен от право да заема държавна или обществена длъжност или да упражнява професия или дейност, свързани с управление, съхранение, контрол или отчитане на финансови средства или стокови материални средства за срок от 3 години. Осъден е да заплати на гражданския ищец сумата от 9817,75 лв., представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди.

С присъдата всеки от другите подсъдими – Х. К. З., В. С. В. и В. Е. П., е признат за виновен в това, че на 17.12.2008 г. в гр. Варна в качеството си на длъжностно лице, като съизвършител, умишлено подбуден от Д. Н. И., в кръга на службата си да е съставил официален документ – констативен приемо-предавателен протокол, в който удостоверил неверни

Спряно до постъпване на документи с оглед на данните за настъпила смърт на подсъдимия в Доминиканската република.

обстоятелства с цел да бъде използван този документ пред Изпълнителната агенция „Социални дейности на Министерство на отбраната“ като доказателство за тези обстоятелства и случаят е маловажен, поради което тримата са оправдани по първоначалното обвинение и наказателното производство по отношение на тях е прекратено.

С решение по в.н.о.х.д. № 46/2016 г. на Военно-апелативния съд присъдата е потвърдена.

С решение на ВКС по к.н.д. № 1294/2016 г. въззивният акт е отменен по отношение на подсъдимия Д. Н. И. и делото е върнато в тази част за ново разглеждане от друг състав на съда.

С обжалваното сега решение от 17.12.2020 г. по в.н.о.х.д. № 24/2017 г. на Военно-апелативния съд първоинстанционната присъда е потвърдена.

С подадената касационна жалба са ангажирани основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК и при условията на алтернативност са заявени искания за прекратяване на производството или за оправдаване на подсъдимия и отхвърляне на гражданския иск.

27.01.2022 г. – н. д. № 1093/2021 г., III н. о., докладчик: Даниела Атанасова, чл. 202 от НК

Делото е образувано по протест срещу присъдата по в.н.о.х.д. № 223/2021 г. на Апелативен съд – Варна, с която е отменена изцяло присъдата по н.о.х.д. № 397/2019 г. на Окръжен съд – Шумен по отношение на З. П. Й. и Й. И. Й.

Касационното производство е второ по ред.

С присъда по н.о.х.д. № 397/2019 г. на Окръжен съд – Шумен подсъдимата З. П. Й. е призната за виновна в това, че на 01.07.2013 г., в качеството си на длъжностно лице – член на СД и представляваща „***“ АД – гр. Шумен, присвоила вещи, собственост на дружеството, връчени ѝ в това ѝ качество да ги пази и управлява, като за целта съзнателно сключила неизгодна сделка, присвоената сума е в големи размери, поради което и на основание чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. ал. 1, т. 1 вр. чл. 201 от НК и чл. 54 от НК са ѝ наложени наказанията: 3 г. „лишаване от свобода“, отложено за изпитателен срок от 3 г. и 6 м., и „лишаване от право да упражнява търговска дейност“ за срок от 3 г. Със същата присъда подсъдимият Й. И. Й. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 220, ал. 1 от НК за това, че в качеството си на длъжностно лице – член на СД и представител на „***“ АД, съзнателно сключил неизгодна сделка, като от това е произлязла значителна вреда за дружеството.

С въззивната присъда от 21.01.2021 г. по в.н.о.х.д. № 391/2020 г. на Апелативен съд – Варна е отменена първоинстанционната, като двамата подсъдими са признати за невиновни и са оправдани изцяло.

С решение от 30.06.2021 г. по наказателно дело № 384/2021 г. на ВКС е отменена въззивната присъда в частта, с която е отменена първоинстанционната присъда, и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на Апелативен съд – Варна.

Обявено за решаване.

<p>При новото разглеждане на делото от въззивния съд е постановена присъда по в.н.о.х.д. № 223/2021 г., с която е отменена изцяло първоинстанционната присъда.</p> <p>В касационния протест са заявени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на закона и съществено нарушение на процесуалните правила, като искането е за отмяна на атакувания съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.</p>	
<p>28.04.2023 г. – н. д. № 326/2023 г., П н. о., докладчик: Биляна Чочева, чл. 219, ал. 3 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационни жалби на подсъдимия А. А. М. срещу решението от 23.02.2023 г. по в.н.о.х.д. № 241/2021 г. по описа на Апелативен съд – Пловдив.</p> <p>С присъда по н.о.х.д. № 130/2019 г. на Окръжен съд – Пазарджик подсъдимият А. А. М. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 219, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, за което му е наложено наказание, при условията на чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“ от НК, 6 месеца „пробация“ при двете задължителни пробационни мерки. С присъдата е частично оправдан по първоначално повдигнатото му обвинение по чл. 219, ал. 3 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.</p> <p>С Решение № 34/23.02.2023 г. по в.н.о.х.д. № 241/2021 г. на Апелативен съд – Пловдив първоинстанционната присъда е потвърдена изцяло.</p> <p>С касационните жалби се заявява наличието на касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от НПК, като се предлага въззивното решение да бъде отменено, а делото – върнато за ново разглеждане от друг състав на АС – Пловдив или подсъдимият да бъде оправдан.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>
<p>16.10.2023 г. – н. д. № 765/2023 г., I н. о., докладчик: Мина Топузова, чл. 301, ал. 2 вр. ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по жалба на подсъдимия Г. И. Й. срещу решението по в.н.о.х.д. № 190/2023 г. на Апелативен съд – Пловдив.</p> <p>С присъда по н.о.х.д. № 403/2022 г. на Окръжен съд – Пазарджик подсъдимият Г. И. Й. е признат за виновен в това, че в периода 31.08.2021 г. – 10.09.2021 г. в гр. Пазарджик, в сградата на Дирекция „Инспекция по труда“ – гр. Пазарджик, като длъжностно лице по смисъла на чл. 93, т. 1, б. „а“ от НК, заемащо длъжността „главен инспектор“ в Дирекция „Инспекция по труда“ със седалище Пазарджик, Главна дирекция „Инспектиране на труда“, в условията на продължавано престъпление е поискал и приел дар – парична сума от 500 лева, която не му се следва, за да не извърши действие по служба – за да не състави акт за установено административно нарушение по чл. 61, ал. 1 от КТ срещу работодателя „Парк Агрокултури“ ООД и така да наруши службата си по задължение, посочено в чл. 21, ал. 4, т. 3 от Устройствения правилник на Изпълнителната агенция „Главна инспекция по труда“ и в Раздел</p>	<p>С Решение № 296/17.05.2024 г. ВКС реши: Оставя в сила въззивно решение № 111/04.07.2023 г. по в.н.о.х.д. № 190/2023 г. на Пловдивския апелативен съд, първи наказателен състав.</p>

V, т. 5 от длъжностната му характеристика, като това нарушение на службата не съставлява престъпление. На основание чл. 301, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 54 от НК на Г. И. Й. са наложени наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 2 години, отложено за изпитателен срок от 3 години, и „глоба“ в размер на 500 лв. Лишен е и от право да заема държавна длъжност за срок от 2 години.

С обжалваното решение присъдата е изменена, като подсъдимият е оправдан да е извършил престъплението по чл. 301, ал. 2 вр. ал. 1 от НК при условията на чл. 26, ал. 1 от НК. Присъдата е потвърдена в останалата ѝ част.

В жалбата са заявени всички основания по чл. 348, ал. 1 от НПК. Иска се отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане на първата инстанция.

16.10.2023 г. – н. д. № 824/2023 г., I н. о., докладчик: Мина Топузова, чл. 302, т. 1, пр. предпоследно и т. 2, б. „а“ вр. чл. 301, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК

Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия И. Г. К. срещу въззивната присъда по в.н.о.х.д. № 642/2022 г. на Софийския апелативен съд.

С присъда по н.о.х.д. № 36/2021 г. на Окръжен съд – Благоевград И. Г. К. и С. П. Т. са признати като съизвършители за виновни в извършването на престъпление по чл. 302, т. 1, пр. предпоследно и т. 2, б. „а“ вр. чл. 301, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК (поискване и приемане на подкуп чрез изнудване посредством злоупотреба със служебно положение), за което са им наложени наказанията „лишаване от свобода“ за по 3 години, чието изпълнение е отложено за срок от 3 години, и „глоба“ в размер на по 1000 лева. Лишени са и от право да заемат държавна или обществена длъжност за срок от 3 години.

С решение по в.н.о.х.д. № 977/2021 г. на САС присъдата е потвърдена.

С решение по к.н.д. № 145/2022 г. на ВКС решението на САС е отменено и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.

С присъдата от 21.09.2022 г. по в.н.о.х.д. № 642/2022 г. на САС е отменена първоинстанционната в частта, с която С. П. Т. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 302, т. 1, пр. предпоследно и т. 2, б. „а“ вр. чл. 301, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК, като е оправдан по това обвинение. Със същата присъда И. Г. К. е признат за невиновен за това да е действал в съучастие със С. П. Т. и за квалификацията по чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК. В останалата част присъдата е потвърдена.

В касационната жалба на И. Г. К. се заявява наличието на всички касационни основания и се иска отмяна на атакувания съдебен акт, признаване на подсъдимия за невиновен или връщане на делото за ново разглеждане, или определяне на наказание под най-ниския предел, предвиден в закона за това престъпление, като изпълнението на наказанието да бъде отложено по реда на чл. 66 от НК с минимален изпитателен срок.

С Решение № 297/17.05.2024 г. ВКС реши:

Оставя в сила въззивна присъда

№ 13/21.09.2022 г. по в.н.о.х.д. № 642/2022 г. по описа на Софийския апелативен съд.

29.01.2024 г. – н. д. № 1162/2023 г., I н. о., докладчик: Валя Рушанова, чл. 304, ал. 1, пр. 3 от НК

Делото е образувано по жалба на Р.-Я. Б. срещу решението по в.н.о.х.д. № 298/2023 г. на Апелативен съд – Варна. С него е изменена присъдата по н.о.х.д. № 1420/2022 г. на Окръжен съд – Варна, като е отменена в оправдателната ѝ част и вместо това е приложен закон за същото наказуемо престъпление, като Р.-Я. Б. е признат за виновен в това, че на 18.10.2021 г. в гр. Варна дал подкуп от 150 лева на длъжностното лице И. С. да извърши действия по служба – да съдейства да не бъде върната преписка, като коригира лично текста на предложението на кмета на община Варна до Общинския съвет – Варна за вземане на решение за изготвяне на подробен устройствен план за улична регулация, да отстрани пропуските, грешките и нередностите в предложението, да положи съгласувателен подпис, както и да придвижи по-бързо преписката. Деянието е квалифицирано под чл. 304, ал. 1, пр. 3 от НК. В останалата ѝ част присъдата на Окръжен съд – Варна е потвърдена.

С Решение № 289/15.05.2024 г. ВКС реши:
Оставя в сила Решение № 156/14.11.2023 г. на Варненския апелативен съд, постановено по в.н.о.х.д. № 298/2023 г. по описа на същия съд.

22.02.2024 г. – н. д. № 77/2024 г., III н. о., докладчик: Красимира Медарова, чл. 301, ал. 1 НК

Делото е образувано по касационна жалба на защитника на подсъдимата Д. П. М. против решението по в.н.о.х.д. № 217/2023 г. на Апелативен съд – Велико Търново.

С присъда от 02.06.2023 г. на Окръжен съд – Ловеч подсъдимата Д. П. М. е призната за виновна за това, че на 28.01.2019 г. в качеството си на длъжностно лице – председател на ТЕЛК – Ловеч, приела дар – парична сума от 200 лева, която не ѝ се следва, за да извърши действие по служба – престъпление по чл. 301, ал. 1 от НК, за което ѝ е наложено наказание „пробация“, включващо пробационни мерки „задължителна регистрация по настоящ адрес“, „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ и „поправителен труд“ (всичките с период от 2 години).

С решението по в.н.о.х.д. № 217/2023 г. на Апелативен съд – Велико Търново е изменена присъдата на Окръжен съд – Ловеч в частта относно веществените доказателства, а в останалата част е потвърдена.

В касационната жалба на Д. М. се релевират касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 – нарушение на закона, допуснато съществено процесуално нарушение и явна несправедливост на наложеното наказание, с искане за отмяна на атакувания съдебен акт и оправдаване на подсъдимата, алтернативно, отмяна на атакувания съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане от друг съдебен състав на първоинстанционния съд или алтернативно, да се измени присъдата като се намали срокът на наложеното наказание „пробация“.

С Решение № 321/04.06.2024 г. ВКС реши:
Оставя в сила въззивно решение № 140/01.12.2023 г. на Апелативен съд – Велико Търново по в.н.о.х.д. № 217/2023 г. по описа на същия съд.

18.03.2024 г. – н. д. № 59/2024 г., I н. о., докладчик: Светла Букова, чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 от НК, чл. 311, ал. 1 от НК и чл. 242, ал. 9 вр. ал. 4 вр. ал. 1, б. „б“, „д“ и „е“ от НК

Делото е образувано по касационни жалби на подсъдимите срещу присъдата по в.н.о.х.д. № 343/2019 г. на Апелативен съд – Пловдив.

С присъда на Окръжен съд – Пловдив П. Д. Д. е признат за виновен в престъпление по чл. 242, ал. 9 вр. ал. 4 вр. ал. 1, б. „б“ и „е“ от НК за приготвяне към квалифицирана митническа контрабанда в особено големи размери и случаят е особено тежък, като му е наложено наказанието „лишаване от свобода“ за 2 години и е определено едно общо най-тежко наказание измежду наложените по това дело и по дело на Районен съд – Пловдив, а именно – „лишаване от свобода“ за 3 години. С. В. В. е признат за виновен в извършването на лъжливо документиране в качеството му на длъжностно лице – директор на Областната дирекция по безопасност на храните – Пловдив, за което са му наложени наказанията „лишаване от свобода“ за 1 година, отложено за срок от 3 години, и „лишаване от право да заема отговорна служебна длъжност“ за 2 години. С. В. В., Й. А. Й. и В. И. Д. са признати за невинни в съизвършителство помежду си и с П. Д. Д. за приготвяне към квалифицирана митническа контрабанда в особено големи размери и при особено тежък случай. Й. А. Й. като извършител и В. И. Д. като помагач са признати за виновни в съучастие към лъжливо документиране в маловажен случай, освободени са от наказателна отговорност и са им наложени административни наказания „глоба“: на Й. А. Й. – 2000 лв., а на В. И. Д. – 5000 лева. Й. А. Й. е признат за невинен по обвинението за самостоятелно извършено длъжностно престъпление.

С решение по в.н.о.х.д. № 290/2017 г. на Апелативен съд – Пловдив е отменена присъдата в частта за извършеното от Й. А. Й. и В. И. Д. документно престъпление поради настъпила погасителна давност, оправдани са и е прекратено наказателното производство срещу тях. Присъдата е изменена, като е преквалифицирано извършеното от С. В. В. документно престъпление в по-леко наказуемо (маловажен случай) и е прекратено наказателното производство по това обвинение поради изтекла погасителна давност. Преквалифицирано е извършеното от П. Д. Д. престъпление по чл. 242, ал. 9 от НК в същото наказуемо престъпление, като е намален размерът на неговия предмет. Отложено е изпълнението на наказанието му „лишаване от свобода“ от 2 г. за изпитателен срок от 5 г. и е определен същият изпитателен срок за общото най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за 3 години. С решение по к.н.д. № 475/2019 г. на ВКС въззивното решение е частично отменено и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

При новото разглеждане с присъда по в.н.о.х.д. № 343/2019 г. на Апелативен съд – Пловдив е отменена частично първоинстанционната и вместо това С. В. В. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26 от НК, като са му

С Решение № 390/04.07.2024 г. ВКС реши:

Изменя Присъда № 260003 от 07.04.2021 г., постановена по в.н.о.х.д. № 343/2019 г. по описа на АС – Пловдив, като на основание чл. 304 НПК признава подсъдимия С. В. В. за невинен и го оправдава за това:

- по обвинението престъплението по чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 от НК да е продължавано съгласно чл. 26, ал. 1 НК, както и във връзка с обвинението за нарушение по чл. 137, ал. 6 от ЗВМД на 03.05.2012 г. за вписване в регистър на животновъдните обекти на ОДБХ – Пловдив на Събирателен център с рег. № 4117-0100;

- по обвинението предмет на контрабандата по чл. 242, ал. 9 вр. ал. 4 вр. ал. 1, б. „б“ вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 17, ал. 1 от НК да са стоки за търговски цели в големи размери по б. „д“ на чл. 242, ал. 1 от НК.

Отменя въззивната присъда в частта, с която подс. П. Д. е признат за виновен по обвинението предмет на контрабандата по чл. 242, ал. 9 вр. ал. 4 вр. ал. 1, б. „б“ вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 17, ал. 1 от НК да са стоки за търговски цели в големи размери по б. „д“ на чл. 242, ал. 1 от НК.

Изменя присъдата в частта относно наложените наказания на подсъдимите, както следва:

Намалява на основание чл. 55, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от НК наложеното по чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 от НК на подсъдимия С. В. наказание „лишаване от свобода“ от две години на десет месеца, като отменя наложеното наказание „лишаване от право да заема длъжност в

определени наказанията „лишаване от свобода“ за 2 години и „лишаване от право да заема длъжност в БАБХ“ за 3 години. Наложено му е и наказание „лишаване от свобода“ за 1 г. за престъплението по чл. 242, ал. 9 вр. ал. 4 вр. ал. 1, б. „б“, и б. „д“ вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 17 от НК. Определено е общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за 2 години. П. Д. Д. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 242, ал. 9 вр. ал. 4 вр. ал. 1, б. „б“ и б. „д“ вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 17 от НК, като е оправдан по обвинението по чл. 242, ал. 1, б. „е“ НК. Изпълнението на наказанието „лишаване от свобода“ от 2 г. е отложено с изпитателен срок. Й. А. Й. е признат за виновен по обвинението по чл. 311, ал.1 вр. чл. 20, ал.2 вр. ал.1 вр. чл. 26 от НК и му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за 8 месеца условно. В. И. Д. е признат за виновен по обвинението по чл. 311, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 4 вр. ал. 1 вр. чл. 26 от НК и и му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за 8 месеца условно.

С касационните жалби се иска отмяна на въззивната присъда и връщане на делото за ново разглеждане, алтернативно се предлага наложените наказания да бъдат намалени. Ангажират се всички касационни основания.

БАБХ“ за срок от три години;
Заменя на основание чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“ от НК наложеното по чл. 242, ал. 9 вр. ал. 4 вр. ал. 1, б. „б“ вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 17, ал. 1 от НК на подсъдимия С. В. наказание „лишаване от свобода“ с наказание „пробация“ при следните пробационни мерки: задължителна регистрация по настоящ адрес за срок от осем месеца с периодичност два пъти седмично и задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от осем месеца;
Заменя на основание чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“ и ал. 3 от НК наложеното по чл. 311, ал. 1 от НК на подсъдимия С. В. наказание „лишаване от свобода“ за срок от една година с наказание „пробация“ при следните пробационни мерки: задължителна регистрация по настоящ адрес за срок от осем месеца с периодичност два пъти седмично и задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от осем месеца, като отменя наложеното наказание „лишаване от право да заема длъжност в БАБХ“;
Намалява наложеното на С. В. на основание чл. 23, ал. 1 от НК общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ от две години на десет месеца, като намалява определения на основание чл. 66, ал. 1 от НК изпитателен срок от четири на три години;
Заменя на основание чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“ от НК наложеното по чл. 242, ал. 9 вр. ал. 4 вр. ал. 1, б. „б“ вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 17, ал. 1 от НК на подсъдимия П. Д. Д. наказание „лишаване от свобода“ за срок от две години

	<p>с наказание пробация при следните пробационни мерки: задължителна регистрация по настоящ адрес за срок от осем месеца с периодичност два пъти седмично и задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от осем месеца;</p> <p>Намалява от четири на три години определения на основание чл. 66, ал. 1 от НК изпитателен срок, за който спрямо подс. П. Д. е отложено изпълнението на общото наказание „лишаване от свобода“ за срок от три години по настоящото дело и по н.о.х.д. № 1709/2011 г. на РС – Пловдив;</p> <p>Заменя на основание чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“ от НК наказанието „лишаване от свобода“ за срок от осем месеца, наложено на всеки от подсъдимите Й. А. Й. и В. И. Д. по чл. 311, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 (вр. ал. 4 за подс. Д.) вр. чл. 26, ал. 1 от НК с наказание „пробация“ при следните пробационни мерки: задължителна регистрация по настоящ адрес за срок от шест месеца с периодичност два пъти седмично и задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от шест месеца.</p> <p>Оставя в сила присъдата в останалата ѝ част. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.</p>
<p>28.03.2024 г. – н. д. № 234/2024 г., III н. о., докладчик: Невена Грозева, чл. 203, ал. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационен протест срещу Решение № 418/07.12.2023 г. по в.н.о.х.д. № 1212/2023 г. на Софийския апелативен съд, с което е потвърдена присъдата по н.о.х.д. № 4475/2021 г. на Софийския градски съд. С нея подсъдимата Д. Д. Й. е призната за невиновна в извършването на престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26 от НК и на</p>	<p>С Решение № 255/24.04.2024 г. ВКС реши: Оставя в сила Решение № 418/07.12.2023 г., постановено по в.н.о.х.д. № 1212/2023 г. по описа на Софийския апелативен съд.</p>

<p>основание чл. 304 от НПК е оправдана по повдигнатото ѝ обвинение.</p> <p>С касационния протест се заявява наличието на касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, като се прави искане за отмяна на въззивното решение и връщане на делото за разглеждане от друг състав на същия съд.</p>	
<p>29.03.2024 г. – н. д. № 1145/2023 г., III н. о., докладчик: Калин Калпакчиев, чл. 304а вр. чл. 304, ал. 2 вр. ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационни жалби на адвокатите на подсъдимия Е. Н. Д. срещу въззивна присъда от 01.03.2023 г. по в.н.о.х.д. № 1079/2022 г. на Апелативен съд – София. С нея изцяло е отменена първоинстанционната оправдателна присъда по н.о.х.д. № 2654/2019 г. на Софийския градски съд, като подсъдимият е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 304а вр. чл. 304, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (който няколко пъти предложи и даде подкуп – парични суми на длъжностно лице, което заема отговорно служебно положение (полицейски орган при ГДБОП – МВР), за да извърши действие по служба) и осъден на лишаване от свобода в размер на 1 година, като при условията на чл. 66, ал. 1 от НК изтърпяването на същото е отложено за срок от 3 години, наложено му е и наказание „глоба“ в размер на 2000 лв.</p> <p>В едната жалба се релевират допуснати нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон. При условията на алтернативност се правят искания за отмяна на присъдата и оправдаване на подсъдимия или намаляване наложените наказания.</p> <p>В другата жалба се изтъкват доводи за допуснати нарушения на материалния закон. В условията на алтернативност се правят искания да се отмени присъдата и подсъдимият да бъде оправдан или делото да се върне за ново разглеждане от въззивната инстанция.</p>	<p>С Решение № 280/09.05.2024 г. ВКС реши:</p> <p>Отменя Присъда № 6/01.03.2023 г. на Софийския апелативен съд по в.н.о.х.д. № 1079/2022 г. в частта, в която подсъдимият Е. Н. Д. е признат за виновен в това, че на неустановена дата през месец октомври 2010 г. и на 04.11.2010 г. е предложил подкуп – дар (парични суми) на М. В. – полицейски орган, за да извърши действие по служба, поради което и на основание чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК го оправдава за посочената форма на изпълнителното деяние и за връзката на чл. 304а с чл. 304, ал. 1 от НК и с чл. 26, ал. 1 от НК.</p> <p>Оставя в сила присъдата в останалата ѝ част.</p>
<p>18.04.2024 г. – н. д. № 294/2024 г., III н. о., докладчик: Красимира Медарова, чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационен протест срещу Решение № 18/20.02.2024 г. по в.н.о.х.д. № 212/2023 г. на Апелативен съд – Бургас.</p> <p>С решение от 10.03.2022 г. по в.н.о.х.д. № 199/2021 г. на Апелативен съд – Бургас е отменена присъда по н.о.х.д. № 1088/2018 г. на Окръжен съд – Бургас, с която подсъдимият Т. Д. К. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 от НК (длъжностно престъпление, извършено от лице, заемащо отговорно служебно положение, от което са настъпили значителни вредни последици), поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и 6 месеца, което е отложено за срок от 3 години.</p> <p>С присъда по н.о.х.д. № 237/2022 г. на Окръжен съд – Бургас Т. Д. К. е признат за невиновен в извършването на престъпление по чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 от НК.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>С решението по в.н.о.х.д. № 212/2023 г. на Апелативен съд – Бургас първоинстанционната оправдателна присъда е потвърдена.</p> <p>С подадения касационен протест се заявяват касационните основания за допуснати нарушения на материалния закон и съществени процесуални нарушения, като се иска отмяна на атакуваното решение на въззивния съд и оправдателната присъда и връщане на делото за ново разглеждане от първоинстанционния съд.</p>	
<p>19.04.2024 г. – н. д. № 221/2024 г., I н. о., докладчик: Виолета Магдалинчева, чл. 203, ал. 1 вр. чл. 201, ал. 1, чл. 339, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационни жалби на Я. Г. Г., Е. Н. К. и И. Б. И. срещу решението от 13.06.2023 г. по в.н.о.х.д. № 509/2021 г. на Софийския апелативен съд.</p> <p>С присъда на Софийския градски съд Я. Г. Г. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК, за което са му наложени наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 13 години и „конфискация“ на ½ от имуществото му. Лишен е и от упражняване на права за срок от 13 години. Я. Г. Г. е признат за виновен и за това, че е извършил престъпление по чл. 339, ал. 1 от НК, като на основание чл. 54 от НК му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 2 години, което е отложено с изпитателен срок от 4 години. Определено е едно общо най-тежко наказание.</p> <p>Със същата присъдата Е. Н. К. и И. Б. И. са признати за виновни за това, че подпомогнали Я. Г. Г. при осъществяването от него престъпна дейност, за което на всеки от тях е наложено наказанието „лишаване от свобода“ за 10 години. На Е. Н. К. е наложено и наказание „конфискация“ на ½ от имуществото ѝ. Двата подсъдими са лишени и от упражняване на права за срок от 10 години.</p> <p>С въззивното решение присъдата е изменена, като е прието, че не е налице особено тежък случай на извършеното престъпление и затова подсъдимите са оправдани по това обвинение. Преквалифицирано е деянието по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 20, ал. 2 от НК за Я. Г. Г. и по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 20, ал. 4 от НК за останалите подсъдими. Размерите на наказанията на Я. Г. Г. са намалени на 7 години „лишаване от свобода“ и 7 години „лишаване от права“. Размерите на наказанията на Е. Н. К. са намалени на 4 години „лишаване от свобода“ и 4 години „лишаване от права“. Наложено ѝ наказание „конфискация“ е отменено. Размерите на наказанията на И. Б. И. са намалени на 5 години „лишаване от свобода“ и 5 години „лишаване от права“. Присъдата в останалата ѝ част е потвърдена.</p> <p>С касационните жалби се заявява наличието на всички касационни основания по чл. 348, ал. 1 от НПК, като се правят искания за намаляване на наказанията на подсъдимите, прилагане на закон за по-леко наказуемо престъпление, оправдаване или отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.</p>	<p>С Решение № 282/10.05.2024 г. ВКС реши:</p> <p>Изменя Решение № 217/13.06.2023 г., постановено по в.н.о.х.д. № 509/2021 г. по описа на Апелативен съд – София, като:</p> <ul style="list-style-type: none"> - намалява наложеното по отношение на подсъдимата Е. К. наказание „лишаване от свобода“ на 3 години, като на основание чл. 66, ал. 1 от НК отлага изтърпяването на това наказание с изпитателен срок от 5 години и отменя изтърпяването му при „общ“ режим; - намалява наложеното по отношение на подсъдимия И. И. наказание „лишаване от свобода“ на 4 години. <p>Оставя в сила решението в останалата му част.</p>

<p>20.05.2024 г. – н. д. № 334/2024 г., I н. о., докладчик: Спас Иванчев, чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия Н. В. М. срещу решението на Апелативен съд – Бургас по в.н.о.х.д. № 220/2023 г., с което изцяло е потвърдена първоинстанционната осъдителна присъда по н.о.х.д. № 1312/2021 г. на Окръжен съд – Бургас, като подсъдимият е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 от НК (който предложи и даде подкуп – парични суми на длъжностно лице, което заема отговорно служебно положение (полицейски орган при ГДБОП – МВР), за да извърши или неизвърши действие по служба) и осъден на лишаване от свобода за 6 месеца, като при условията на чл. 66, ал. 1 от НК така наложеното наказание е отложено за срок от 3 години, наложено му е и наказание „глоба“ в размер на 1000 лева.</p> <p>В касационната жалба се релевират допуснати нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон. При условията на алтернативност се правят искания за отмяна на присъдата и оправдаване на подсъдимия или връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.</p>	<p>С Решение № 360/20.06.2024 г. ВКС реши: Оставя в сила Решение № 7/23.01.2024 г. по в.н.о.х.д. № 220/2023 г. на Бургаския апелативен съд.</p>
<p>23.05.2024 г. – н. д. № 359/2024 г., III н. о., докладчик: Бонка Янкова, чл. 321, ал. 3, пр. 2, т. 2 вр. ал. 2, чл. 301, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано срещу подсъдимите Д. С. Ю., К. Х. К., Г. В. Т., Б. А. Д., С. П. А., Н. П. М., Г. К. К. и П. И. Г.</p> <p>Касационното производство е иницирано по касационна жалба на подсъдимия Д. С. Ю. и касационен протест срещу присъдата по в.н.о.х.д. № 1084/2023 г. на Софийския апелативен съд. С нея частично е отменена първоинстанционната изцяло оправдателна присъда по н.о.х.д. № 2696/2020 г. на Софийския градски съд (Специализиран наказателен съд – закрит), като подсъдимият Д. С. Ю. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 301, ал. 1 от НК (длъжностно лице, което поиска и приеме дар или каквато и да е облага, която не му се следва, за да не извърши действие по служба – подкуп) и осъден на лишаване от свобода за 10 месеца, като при условията на чл. 66, ал. 1 от НК наложеното наказание е отложено за срок от 3 години, наложено му е и наказание „глоба“ в размер на 1000 лева. В останалата ѝ част присъдата е потвърдена.</p> <p>В касационната жалба се релевират допуснати нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон. При условията на алтернативност се правят искания за отмяна на присъдата и оправдаване на подсъдимия или връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.</p> <p>В касационния протест се релевират нарушения на материалния закон и допуснати</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>нарушения на процесуалните правила. Прави се искане за отмяна на въззивната присъда, с която подсъдимите са оправдани, и връщане на делото за ново разглеждане от въззивната инстанция.</p>	
<p>13.06.2024 г. – н. д. № 441/2024 г., III н. о., докладчик: Лада Паунова, чл. 282, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по жалба от гражданския ищец Изпълнителна агенция (ИА) „Военни клубове и военно-почивно дело“ срещу решението по в.н.о.х.д. № 51/2023 г. на Военно-апелативния съд.</p> <p>С присъда по н.о.х.д. № 202/2020 г. на Софийския военен съд подсъдимата С. Г. Г. е призната за невинна в това, че за периода от неустановена дата на 2016 г. до неустановена дата на месец август 2019 г. при условията на продължавано престъпление в качеството си на длъжностно лице – главен специалист във Военен клуб – гр. Т., Териториален отдел – С., ИА „Военни клубове и военно-почивно дело“, превишила властта си – разпоредила на подчинените си служители във Военен клуб – гр. Т. да нарушат служебните си задължения с цел да набави за себе си облага и да причини другиму – на ИА „Военни клубове и военно-почивно дело“, вреда в общ размер от 4170,23 лв. Искът по чл. 45 от ЗЗД, предявен от ИА „Военни клубове и военно-почивно дело“, е отхвърлен като недоказан и неоснователен.</p> <p>Присъдата е потвърдена с Решение № 12/17.05.2023 г. на Военно-апелативния съд. С Решение № 466/06.12.2023 г. по к.н.д. № 722/2023 г. на ВКС е отменено решението на Военно-апелативния съд в частта, с която е потвърдена присъдата на Софийския военен съд в гражданската ѝ част, и делото е върнато за ново разглеждане само в гражданската му част от друг състав на въззивния съд от стадия на съдебното заседание.</p> <p>С оспореното сега решение по в.н.о.х.д. № 51/2023 г. на Военно-апелативния съд присъдата на Софийския военен съд е потвърдена в частта, с която е отхвърлен гражданският иск срещу подсъдимата.</p> <p>С жалбата на гражданския ищец са заявени основанията за проверка по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от НПК, като от ВКС се иска отмяна на атакуваното решение и уважаване на исковата претенция.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>
<p>14.06.2024 г. – н. д. № 449/2024 г., I н. о., докладчик: Виолета Магдалинчева, чл. 302, т. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационни жалби на подсъдимите Х. Г. Г. и К. Р. К. – старши полицаи в група „Специализирано подразделение за охрана на обществения ред“ на сектор „Специализирани полицейски сили“ към отдел „Охранителна полиция“ в ОД на МВР гр. В., срещу решението по в.н.о.х.д. № 245/2023 г. на Апелативен съд – Варна.</p> <p>С Присъда от 05.05.2023 г. на Окръжен съд – Варна подсъдимият Х. Г. Г. е признат за</p>	<p>С Решение № 379/01.07.2024 г. ВКС реши: Отменя Решение № 30/19.03.2024 г. по в.н.о.х.д. № 245/2023 г. по описа на Апелативен съд – Варна в частта му, касаеща обвинението срещу подсъдимия Х. Г. Г., като оправдава този подсъдим да е извършил подкуп при условията на продължавано</p>

<p>виновен в извършването на престъпление по чл. 302, т. 1 и т. 2 вр. чл. 301, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (подкуп, извършен при условията на продължавано престъпление, в качеството му на полицейски орган чрез изнудване посредством злоупотреба със служебно положение), като му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години, което на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено с изпитателен срок от 4 години, както и „глоба“ в размер на 1000 лева. На основание чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК подсъдимият Г. е лишен от право да упражнява професия или дейност, свързана с органите на МВР, за срок от 3 години. С присъдата подсъдимият К. Р. К. е признат за виновен в извършването на длъжностно престъпление по чл. 282, ал. 1 от НК (престъпление по служба, извършено от длъжностно лице, което не е изпълнило служебните си задължения с цел да набави облага за друго – Х. Г. Г.), за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 8 месеца, което на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено с изпитателен срок от 3 години.</p> <p>С решение по в.н.о.х.д. № 245/2023 г. на Апелативен съд – Варна е изменена първоинстанционната присъда по отношение наложените на подсъдимия Х. Г. Г. наказания, като е увеличен размерът на наказанието „глоба“ на 3000 лева и изпитателният срок на отложеното по реда на чл. 66, ал. 1 от НК наказание „лишаване от свобода“ на 5 години.</p> <p>С касационната жалба на Х. Г. Г. се заявяват касационните основания за допуснати нарушения на материалния закон, съществени процесуални нарушения и явна несправедливост на наложеното наказание, като се иска в условията на алтернативност – отмяна на атакуваното решение на въззивния съд и оправдаване на подсъдимия, намаляване на наложеното наказание или връщане на делото за ново разглеждане.</p> <p>В касационната жалба на К. Р. К. също се посочват всички касационни основания и се иска в условията на алтернативност – отмяна на атакуваното решение на въззивния съд и оправдаване на подсъдимия, намаляване на наложеното наказание или връщане на делото за ново разглеждане.</p>	<p>престъпление по чл. 26, ал. 1 от НК и при наличие на квалифициращото обстоятелство по чл. 302, т. 2 от НК.</p> <p>Изменя решението в частта относно наложените на подсъдимия Х. Г. Г. наказания, като намалява изпитателния срок на наложеното наказание „лишаване от свобода“ от 5 на 4 години, както и глобата от 3000 лв. на 1000 лв.</p> <p>Оставя в сила решението в останалата му част.</p>
<p>19.06.2024 г. – н. д. № 433/2024 г., I н. о., докладчик: Светла Букова, чл. 219, ал. 4 вр. ал. 3 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационен протест срещу решението по в.н.о.х.д. № 971/2023 г. на Софийския апелативен съд, с което е потвърдена присъдата по н.о.х.д. № 5707/2018 г. на Софийския градски съд. С нея подсъдимият С. Г. Л. е признат за невинен в извършването на престъпление по чл. 219, ал. 4 вр. ал. 3 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (умишлена безстопанственост в особено големи размери, представляващо особено тежък случай) и е оправдан по повдигнатото обвинение.</p> <p>В касационния протест се излагат съображения, че въззивното решение е постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, както и нарушение на закона</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

– касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 2 и т. 1 от НПК. Предлага се да бъде отменено решението на САС и делото да се върне за ново разглеждане на същия съд от друг съдебен състав.

18.09.2024 г. (отменен ход по същество от 30.11.2023 г.) – н. д. № 846/2023 г., III н. о., докладчик: Лада Паунова, чл. 220, ал. 1 от НК

Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия П. А. К. срещу решението от 14.07.2023 г. по в.н.о.х.д. № 376/2022 г. на Апелативен съд – Варна.

С присъда по н.о.х.д. № 159/2021 г. на Окръжен съд – Добрич П. А. К. е признат за виновен в това, че в качеството си на длъжностно лице – управител на „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД със седалище и адрес на управление гр. Добрич, съзнателно сключил неизгодна сделка – договор за отдаване на автомобили при условията на оперативен лизинг и поръчка към договора за автомобил на стойност 48 829,25 евро с ДДС, като от това произлязла значителна вреда за „Водоснабдяване и канализация – Добрич“ АД в размер на 48 059,92 лева (престъпление по чл. 220, ал. 1 НК), за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година, отложено с изпитателен срок от 3 години. Осъден е да заплати на „Водоснабдяване и канализация – Добрич“ АД сумата от 48 059,92 лева, представляваща обезщетение за причинени от деянието имуществени вреди. С решение на Апелативен съд – Варна е потвърдена присъдата. С решение по к.н.д. № 752/2022 г. на ВКС въззивното решение е отменено и делото е върнато на въззивния съд за ново разглеждане.

С решение по в.н.о.х.д. № 376/2022 г. на Апелативен съд – Варна е намалено наложеното на П. А. К. наказание „лишаване от свобода“ на 8 месеца и е отложено изтърпяването му с изпитателен срок от 3 години. Намален е размерът на обезщетението за причинени от деянието имуществени вреди на 37 504,30 лв.

В жалбата на подсъдимия се съдържа молба за отмяна на въззивното решение и за признаване на П. А. К. за невиновен по повдигнатото му обвинение.

18.09.2024 г. – н. д. № 574/2024 г., I н. о., докладчик: Румен Петров, чл. 167, ал. 2 – 4 от НК

Делото е образувано по касационни жалби на подсъдимите И. А. А., Г. А. И. (Г. А. К.) и Е. Г. А. срещу Присъда № 2/19.01.2024 г. по в.н.о.х.д. № 244/2022 г. на Окръжен съд – Велико Търново.

С Решение № 173/13.12.2018 г. по в.н.о.х.д. № 152/2018 г. на Окръжен съд – Велико Търново е отменена осъдителна присъда от 06.10.2017 г. на Районен съд – Свищов и делото е върнато за ново разглеждане.

С Присъда № 260000/30.03.2022 г. на Районен съд – Свищов, подсъдимите са признати за

невиновни по повдигнатите им обвинения за извършени престъпления против политическите права на гражданите (т. нар. търговия с гласове): И. А. А. – по чл. 167, ал. 3, чл. 167, ал. 4 вр. ал. 3 вр. ал. 2, чл. 167, ал. 2, предл. 2-ро вр. чл. 26, ал. 1 и чл. 167, ал. 2, предл. 1-во от НК; Г. А. И. (Г. А. К.) – по чл. 167, ал. 2, предл. 2-ро и чл. 167, ал. 3 от НК; Е. Г. А. – по чл. 167, ал. 2, предл. 1-во вр. чл. 26, ал. 1 от НК.

С Присъда № 2/19.01.2024 г. на Окръжен съд – Велико Търново И. А. А. е признат за виновен в извършването на престъпления по чл. 167, ал. 3, чл. 167, ал. 4 вр. ал. 3 вр. ал. 2 и чл. 167, ал. 2, предл. 2-ро вр. чл. 26, ал. 1, всичките във връзка с чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК, като е оправдан по чл. 167, ал. 2, предл. 1-во от НК. Наложени са му наказания „лишаване от свобода“ за срок от по 6 месеца, които са отложени с изпитателен срок от по 3 години. На основание чл. 167, ал. 6 вр. чл. 37, ал. 1, т. 6 от НК подсъдимият е лишен от право да заема държавни и обществени длъжности, свързани с упражняване на избирателни права за срок от по 2 години. На основание чл. 23, ал. 1 от НК му е наложено едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за 6 месеца, изпълнението на което е отложено за срок от 3 години. Присъединено е и наказанието по чл. 167, ал. 6 вр. чл. 37, ал. 1, т. 6 от НК.

Със същата присъда Г. А. И. (Г. А. К.) е признат за виновен по чл. 167, ал. 2, предл. 2-ро и чл. 167, ал. 3 от НК, и двете във връзка с чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК, като са му наложени наказания „лишаване от свобода“ за срок от по 6 месеца, които са отложени с изпитателен срок от по 3 години. На основание чл. 23, ал. 1 от НК му е наложено едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за 6 месеца, изпълнението на което е отложено за срок от 3 години. На основание чл. 25, ал. 1 от НК на подсъдимия е определено едно общо най-тежко наказание измежду наложените с настоящата присъда и с присъда по н.о.х.д. № 425/2013 г. – наказание „лишаване от свобода“ за 10 месеца, изпълнението на което е отложено за срок от 3 години.

С присъдата Е. Г. А. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 167, ал. 2, предл. 1-во вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК, като му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 6 месеца, което е отложено с изпитателен срок от 3 години.

С жалбите на подсъдимите се заявяват всички касационни основания, като се иска в условията на алтернативност – отмяна на атакуваната нова присъда на въззивния съд и оправдаване на подсъдимите или връщане на делото за ново разглеждане.